

عنوان مقاله:

بایسته های ادب حضور در زیارت با رویکرد مبتنی بر نظریه زمینه ای (مطالعه موردی حرم رضوی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه حج و زیارت، دوره 6، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

سید علی نقی ایازی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

زیارت به عنوان یک واقعه، در هسته خویش برخوردار از مجموعه تعاملاتی است که عواملی می تواند آن را به مطلوبیت و جذابیت سوق داده و هدف از زیارت را تامین کرده و بیشترین رضایت را برای زائر به ارمغان آورد و یا بالعکس تعاملات نارسا و مخدوش، می تواند موجب دلزدگی و تنفر از نقش را به وی تحمیل کند. به موجب این مهم، تحقیق پیش روی به ابعاد و اضلاع تعاملات اجتماعی مطلوب در سطوح مختلف، شامل: محتوای تعامل، محیط، ابزار و فضای حاکم، پرداخته و آراء مسئولان و متولیان به عنوان سیاست گذاران و برنامه ریزان زیارت مطلوب، خدمه به عنوان کنشگران خدمت دهنده، صاحب نظران زیارت پژوه و زائرین به عنوان مخاطبین زیارت و مبتنی بر ادب حضور در بارگاه منور رضوی را مورد مطالعه قرار داده است تا با ترسیم مختصات ادب ورزی در ساحت امام معصوم زیارت مطلوب را برای ارادتمندان ارائه دهد تا از پیرایش های نامطلوبی که بعضا در زیارت ها دیده می شود، بزداید و به این دسته از سوالات پاسخ خواهد داد. الزامات و بایسته های ادب حضور زیارت چیست؟ ادب حضور در پیشگاه امام معصوم (ع) دارای چه مختصاتی است؟ شرایط محیطی چه تاثیری در تحقق ادب حضور دارد؟ وظیفه متولیان آستانه عتبات در این رابطه چیست؟ یافته های تحقیق در شش مقوله بسترها و زمینه های ادب ورزی، مسئولیت متولیان جهت تحقق ادب، ادب حضور خدمه، ادب حضور زائر، شرایط مداخله گر ادب ورزی و آثار ادب حضور تنظیم گشت و مدل ادب ورزی در سطح تعامل با عاملان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

ادب حضور، تعاملات اجتماعی، تئوری زمینه ای، زیارت، حرم رضوی، مطالعه کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1983122>

